

som muligt for Moderen at fyldestgøre sin Moderpligt ved at have Barnet hos sig og behandle det som sit Barn. Saaledes som Samfundsforholdene og den heiskende Opinion er, vil dette ofte kunne lattes gennem Adoptionen. Loven bør derfor ikke afskære Moderen fra denne.“

Et andet *Mindretal* (Carlsen-Skiødt) stod paa samme Standpunkt som det første *Mindretal*, væsentlig med den Begrundelse, at Kommissionens Forslag er gennemført i Sverige og Norge, at der bør være lige Ret for Moder og Fader, og at der ved at give Moderen Adoptionsret gives de udenfor Ægteskab fødte Børn en lille Chance for at faa et Hjem. — Ved Afstemningen vedtoges Flertallets Ændringsforslag med 65 St. mod 41, og da Sagen kom til eneste Behandling i Landstinget, indstillede *hele Udvalget* Lovforslaget uforandret til Vedtagelse, for det tidligere *Mindretals* Vedkommende med den Udtalelse, der fremsattes af Ordføreren ved eneste Behandling, at *Mindretallet* ikke havde forandret Anskuelse, men ansaa det for umuligt at faa den gennemført.

I denne Forbindelse skal nævnes, at det i Folketingets Udvalgs Betænkning af et *Mindretal* indenfor Flertallet (Helga Larsen og J. P. Nielsen) udtales, at „den Omstændighed, at en Kvinde har Børn udenfor Ægteskab, ikke bør kunne være nogen Hindring for, at hun kan beklæde offentlige Stillinger eller Embeder, og at dette Spørgsmaal bør tages op til Overvejelse og ordnes gennem Administrationen eller ad Lovgivningens Vej.“

Et andet Punkt, hvor de 2 Ting indtog forskellige Standpunkter, angik Spørgsmaalet om, hvilken Aldersgrænse der skal sættes for, at Samtykke fra den, der skal adopteres, skal foreligge, inden Adoption kan ske. I saa Henseende havde Kommissionen foreslaaet, at den, som er fyldt 12 Aar, ikke kan adopteres uden sit Samtykke. Justitsministerens Forslag satte Aldersgrænsen til 14 Aar, der i Landstinget efter Udvalgets Forslag ændredes til 12, men Folketinget førte efter Forslag af det før nævnte Flertal Aldersgrænsen tilbage til 14, der derefter blev staaende som den endelige.

Endnu skal nævnes, at det i Landstingsudvalgets Betænkning „betones, at hele Udvalget er af den Opfattelse, at den Forundersøgelse, som hidtil har fundet Sted med Hensyn til Adoptivforældrenes Forhold for at komme til Overbevisning om, at Adoptionen er til Adoptivbarnets sande Vel, stadig maa blive foretaget paa den mest betryggende Maade, og at Myndighederne vil forhøre sig hos Kommunalbestyrelserne for at faa Oplysning om Adoptivforældrenes Forhold, hvor disse ikke paa anden Maade fuldt ud klarlægges, og hvor det findes hensigtsmæssigt.“